

آئین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

فصل اول: تعاریف

ماده ۱) کلیه اصلاحات و عباراتی که در ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی تعریف شده است در این آئین نامه نیز دارای همان معانی است.

آئین نامه: آئین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.
بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر: شرکت ایرانی جدید و یا موجود که سرمایه خارجی به یکی از روش‌های مندرج در قانون در آن به کار گرفته شود.

بخش غیر دولتی: بخش‌های خصوصی، تعاونی، موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی

مرکز: مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی که در اجرای ماده (۷) قانون در محل سازمان تشکیل می‌شود.

شبکه پولی رسمی کشور: نظام بانکی (بانک مرکزی و شبکه بانکی اعم از دولتی و غیر دولتی) و موسسات اعتباری غیر بانکی که با مجوز بانک مرکزی به فعالیت‌های پولی و ارزی می‌پردازد.

موسسه حسابرسی: موسسه حسابرسی منتخبی که از میان موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، موضوع قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفة ای حسابداران ذیصلاح به عنوان حسابدار رسمی مصوب ۱۳۷۲ و سازمان حسابرسی، توسط سازمان انتخاب می‌شود.

فصل دوم: روش‌ها و ضوابط پذیرش

ماده ۲) سرمایه‌گذاری‌های خارجی که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بر اساس قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی پذیرفته می‌شود، از تسهیلات و حمایت‌های مندرج در قانون برخورداری است. پذیرش اینگونه سرمایه‌گذاری‌ها تابع شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی مبتنی بر ارایه درخواست کتبی از سوی سرمایه‌گذار خارجی به شرحی است که در مواد آتی این آئین نامه تعیین خواهد شد.

ماده ۳) پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی بر اساس قانون و ضوابط مندرج در این آئین نامه در چارچوب روش‌های زیر میسر است. جدول روش‌های سرمایه‌گذاری خارجی،

ویژگی ها و تسهیلات قابل ارایه در چارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی موضوع این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه واعلام می شود.

(الف) سرمایه گذاری مستقیم خارجی

(ب) سرمایه گذاری خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی شامل انواع روش های ساخت بهره برداری و واگذاری بیع متقابل و مشارکت مدنی.

طرق و روش های یاد شده از حیث نحوه سرمایه گذاری و پوشش حمایتی قانون و آیین نامه دارای ویژگی ها و تسهیلات مشترک و یا خاص به شرح زیر می باشند.

(الف) ویژگی ها و تسهیلات مشترک:

۱) سرمایه گذاران خارجی از رفتار یکسان یا سرمایه گذاران داخلی برخوردارند.

۲) ورود سرمایه نقدی و غیر نقدی خارجی صرفاً بر اساس مجوز سرمایه گذاری انجام می گیرد و به مجوز دیگری نیاز نیست.

۳) حجم سرمایه گذاری خارجی در هر مورد تابع هیچگونه محدودیتی نیست.

۴) سرمایه گذاری در قبال ملی شدن و سلب مالکیت تضمین می شود و سرمایه گذار خارجی در این موارد حق دریافت غرامت را دارد.

۵) انتقال اصل سرمایه، سود سرمایه و منافع حاصل از بکارگیری سرمایه به صورت ارز و حسب مورد به صورت کالا به ترتیب مندرج در سرمایه گذاری میسر است.

۶) آزادی صادرات کالای تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر تضمین شده و در صورت ممنوعیت صادرات، کالای تولیدی در داخل به فروش رسیده و حاصل آن به صورت ارز از طریق شبکه پولی رسمی کشور قابل انتقال به خارج است.

(ب) ویژگی ها و تسهیلات خاص:

۱) سرمایه گذاری مستقیم خارجی:

۱-۱) سرمایه گذاری در کلیه زمینه ها مجاز برای فعالیت بخش خصوصی امکان پذیر است.

۲-۱) محدودیتی از نظر درصد مشارکت سرمایه گذاری خارجی وجود ندارد.

۲) سرمایه گذاری در چارچوب ترتیبات قراردادی:

۱-۲) جبران زیان سرمایه گذاری خارجی ناشی از ممنوعیت و یا تقوف اجرای موافقنامه مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت حداکثر تا سقف اقساط سرسید شده توسط دولت تضمین می شود.

۲-۲) در روش های ساخت بهره برداری و واگذاری و مشارکت مدنی خرید کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری توسط دستگاه دولتی طر قرارداد در مواردی که دستگاه دولتی خریدار انحصاری و با عرضه کننده کالا و خدمات تولیدی به قیمت یارانه ای باشد در چارچوب مقررات قانونی تضمین می شود.

ماده ۴) اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی متقاضی سرمایه گذاری در کشور برای برخورداری از تسهیلات و حمایت های قانون باید مستنداتی را که موید فعالیت های اقتصادی و تجاری در خارج از کشور باشد نیز ارایه دهد.

ماده ۵) سرمایه گذاری خارجی که بدون برخورداری از پوشش قانون قبلاً در ایران سرمایه گذاری کرده است می تواند با طی مراحل پذیرش برای اصل سرمایه گذاری انجام شده از پوشش قانون برخوردار شود پس از صدور مجوز سرمایه گذاری سرمایه گذار از کلیه مزایای قانون از جمله امکان انتقال سود نیز برخوردار می شود، این نوع سرمایه گذاری ها کلاً سرمایه گذاری موجود تلقی شده و از ضوابط عمومی پذیرش سرمایه خارجی پیروی می کند.

ماده ۶) سرمایه گذاری خارجی در بنگاه های اقتصادی موجود از طریق خرید سهام و یا افزایش سرمایه و یا تلفیقی از آنها با طی مراحل پذیرش از مزایای این قانون برخوردار می شود مشروط به اینکه سرمایه گذاری، ارزش افزوده ایجاد کند. ارزش افزوده جدید می تواند در نتیجه افزایش سرمایه در بنگاه اقتصادی و با تحقق اهدافی از قبیل ارتقای مدیریت توسعه صادرات و یا بهبود سطح فن آوری در بنگاه اقتصادی موجود حاصل شود.

ماده ۷) هیأت به هنگام ارزیابی و صدور مجوز هر مورد پیشنهاد سرمایه گذای خارجی، به ترتیب زیر نسبت های تعیین شده در بند د ماده (۲) قانون را بررسی و احراز می کند

الف) مشخصات طرح پیشنهادی شامل نوع و میزان تولید کالا و خدمات زمانبندی اجرا و بهره برداری طرح و پیش بینی فروش داخلی یا صدور به خارج از کشور در دفترهای درخواست سرمایه گذاری درج می شود.

ب) آمارهای رسمی مراجع ذیصلاح در خصوص ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز در بخش و رشته مربوط توسط معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی اخذ می شود مبنای تصمیمات هیات آمارهایی است که تا پایان سه ماهه اول هر سال توسط معاونت مذکور به سازمان ارایه می شود.

ج) تفکیک بخش ها و رشته های اقتصادی بر اساس فهرست منضم به این آیین نامه انجام می شود.

د) میزان سرمایه گذاری در هر یک از بخش ها و رشته ها با رعایت موارد مندرج در بندهای الف ب و ج این ماده با توجه به میزان ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با رعایت معافیت محدودیت سرمایه گذاری برای صدور کالا و خدمات حاصله از سرمایه گذاری خارجی به خارج از کشور توسط هیات تعیین و در صورت تصویب طرح مجوز سرمایه گذاری صادر می شود.

تبصره: تغییرات در سهم ارزش کالاهای خارجی و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی و با تغییرات در ارزش کالاهای خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با تغییرات در ارزش کالاهای خدمات عرضه شده در بازار داخلی که در زمان صدور مجوز سرمایه گذاری ملاک تصمیم گیری هیات قرار گرفته بعد از صدور مجوز تاثیری در اعتبار مجوز سرمایه گذاری نخواهد داشت.

ماده ۸) انتقال حقوق مالکانه به طرف ایرانی تعیین شده در قراردادهای ساخت بهره برداری و واگذاری حسب توافق طرفین قرارداد از طریق واگذاری تدریجی حقوق مالکانه در طول مدت قرارداد و یا واگذاری یکجا حقوق مکتسبه در پایان دوره قرارداد عملی می شود.

ماده ۹) در قرارداد های ساخت بهره برداری و واگذاری حقوق مالکانه سرمایه گذار خارجی به موسسه تامین کننده منابع مالی طرح موضوع سرمایه گذاری با تایید هیات قابل اجرا است.

ماده ۱۰) در مورد آن دسته از طرح های سرمایه گذاری که یک دستگاه دولتی، خریدار انحصاری کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری به قیمت یارانه ای عرضه می شود، دستگاه دولتی می تواند خرید کالا و خدمات تولیدی را به میزان و قیمت تعیین شده در قرارداد مربوط در چارچوب مقررات قانونی تضمین کند.

فصل سوم: نظام پذیرش

ماده ۱) سازمان ضمن انجام وظایف مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه گذاری های خارجی در چارچوب قانون، مسئولیت انجام و هدایت فعالیت های تشویق سرمایه گذاری خارجی در داخل و خارج از کشور و همچنین معرفی بسترهای قانونی و فرصت های سرمایه گذاری انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی برگزاری همایش ها و سمینارها همکاری های مشترک با موسسات و سازمان های بین المللی ذیربطر و ایجاد ارتباط و هماهنگی با سایر دستگاه ها در جمع آوری تنظیم و ارایه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری خارجی را برعهده دارد.

ماده ۱۲) هیات مسئولیت بررسی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه درخواست های سرمایه گذاری اعم از درخواست های مربوط به پذیرش ورود و بکارگیری سرمایه خارجی و خروج سرمایه و منافع حاصله را عهده دار است.

ماده ۱۳) تشکیل جلسات هیات و تصاب آراء به شرح زیر است: اعضای ثابت هیات چهار نفر معاونان مشخص شده در ماده (۶) قانون می باشند و جلسات هیات با حضور حداقل سه نفر از اعضای ثابت رسمیت یافته و تصمیمات با حداقل سه نفر موافق اتخاذ می شود. معاونان سایر وزارت خانه های ذیربطر به دعوت ریس هیات با حق رای در جلسات حضور خواهند یافت در این موارد تصمیمات با اکثریت نسبی آرا صورت می پذیرد.

ماده ۱۴) سرمایه گذاران درخواست کتبی خود را به همراه مدارکی که در فرم مربوط مشخص شده است به سازمان تسلیم می نمایند. سازمان پس از انجام بررسی های لازم و اخذ نظر وزارت خانه بخش ذیربطر درخواست سرمایه گذاری را به همراه نظرات کارشناسی سازمان حداقل ظرف مدت ۱۵ روز کاری در هیات مطرح می کند عدم اعلام نظر وزارت خانه ذیربطر ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ وصول استعلام به منزله موافقت آن وزارت خانه یا سرمایه گذاری مزبور تلقی می شود براساس تصمیم متذکر که قبل از نظر موافق سرمایه گذار خارجی نیز نسبت به آن اخذ شده است مجوز سرمایه گذاری تنظیم و با تایید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می شود.

تبصره: مجوز سرمایه گذاری حاوی مشخصات سرمایه گذاران نوع و نحوه سرمایه گذاری خارجی چگونگی انتقال سود و منافع حاصل شده و سایر شرایط مربوط به تصویب هر طرح سرمایه گذاری خواهد بود.

فصل چهارم: مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی

ماده (۱۵) به منظور تسهیل و تسريع در انجام وظایف قانونی سازمان در زمینه های تشویق پذیرش و حمایت از سرمایه گذار خارجی در کشور، مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی در محل سازمان تشکیل و نمایندگان دستگاه های ذیربسط در آن مستقر می گردد. این مرکز، کانون کلیه مراجعات مقاضیان سرمایه گذاری خارجی به سازمان های ذیربسط خواهد بود. ترتیب معرفی نماینده و وظایف مرکز به شرح زیراست:

الف) معرفی نماینده:

وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران)، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت صنایع و معادن و وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکز جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکت ها و مالکیت صنعتی سازمان حفاظت از محیط زیست و سایر دستگاه های اجرایی که وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می کند نماینده تام الاختیار خود را با امضای بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه به سازمان حفاظت از محیط زیست معرفی می نمایند. نمایندگان مزبور از نظر مقررات استخدامی جزو کارکنان دستگاه متبع محسوب شده و بر حسب نیاز و مناسب با حجم تقاضاهای سرمایه گذاری خارجی و مراجعه سرمایه گذاران، با اعلام سازمان در مرکز حاضر شده به نحوی که بتوانند بر طبق وظایف محوله در این ماده پاسخگوی مراجعات باشند.

ب) وظایف مرکز

- ۱) اطلاع رسانی و ارایه مشورت ها به سرمایه گذاران خارجی
- ۲) انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه های انشعاب مربوط به

- آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاه های ذیربسط قبل از صدور مجوز سرمایه گذاری.
- ۳) انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار افراد مرتبط با سرمایه گذاری خارجی.
- ۴) انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی بعد از صدور مجوز سرمایه گذارن شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش و امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسایل گمرکی و مالیاتی و غیره.
- ۵) انجام هماهنگی های لازم توسط نمایندگان دستگاه ها بین واحدهای اجرایی دستگاه ذیربسط آنها در ارتباط با درخواست های سرمایه گذاری خارجی
- ۶) مراقبت در حسن اجرای تصمیماتی که در خصوص سرمایه گذاری های خارجی اتخاذ می شود.

ج) وظایف دستگاه های اجرایی ذیربسط

- ۱) نمایندگانی که از طرف دستگاه های ذیربسط معرفی می شوند، مجری کلیه امور اجرایی و خدماتی مربوط به آن دستگاه در ارتباط با سرمایه گذاری های خارجی می باشند.
- ۲) دستگاه اجرای ذیربسط، مکلف است به منظور حسن انجام وظایفی که در اجرای قانون و این آیین نامه به نماینده محول گردیده، وظایف، مسؤولیت ها و اختیارات نماینده را به کلیه واحدهای زیر مجموعه خود ابلاغ کرده و هم زمان روند امور اجرایی مربوط به سرمایه گذاری های خارجی در حوزه مسؤولیت خود را به گونه ای بازبینی کند که انجام وظایف نماینده در مرکز تسهیل شود.
- ۳) دستگاه اجرایی ذیربسط به منظور حفظ استمرار فعالیت های اجرایی و خدماتی خود در مرکز ترتیبی اتخاذ کند تا علاوه بر نماینده معرفی شده، فرد دیگری با همان ویژگی ها به عنوان جانشین وی معرفی شود تا در غیاب نماینده آن دستگاه انجام وظیفه کند. در صورت لزوم، دستگاه اجرایی می تواند حداقل دو نفر را نیز در سطح کارشناس برای انجام امور اجرایی مربوط به آن دستگاه در مرکز مستقر سازد.

فصل پنجم: مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

ماده (۱۶) ترتیبات مربوط به ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی اعم از نقدی و غیر نقدی به شرح زیر است:

الف) سرمایه نقدی

(۱) وجود نقدی موضوع بند الف ماده (۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به قصد تبدیل به ریال کشور وارد می شود در تاریخ تبدیل به ریال، طبق گواهی بانک توسط سازمان به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار گیرند. معادل ریالی ارز واردہ به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا حساب طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می شود.

(۲) وجود نقدی ارزی موضوع بند ب ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به کشور وارد، ولی به ریال تبدیل نمی شود، به حساب ارزی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می شود. این وجود در تاریخ واریز به نامه سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می گیرد. وجود یاد شده با نظارت و تایید سازمان به مصرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به سرمایه گذاری خارجی می رسد.

تبصره- شبکه پولی رسمی کشور مکلف است در مورد حواله های ارزی مربوط به سرمایه گذاری خارجی، مراتب را با ذکر نام حواله دهنده مبلغ ارز، نوع ارز، تاریخ وصول، تاریخ تسعیر، نام بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و در صورت تبدیل به ریال، معادل ریالی واریز ارز واردہ را مستقیماً به سازمان گواهی کند.

ب) سرمایه غیر نقدی

سرمایه غیر نقدی خارجی شامل موارد مندرج در بندهای ب و ج و د ذیل تعریف سرمایه خارجی در ماده (۱) قانون است که مراحل ورود، ارزشیابی و ثبت آنها به ترتیب زیر است:

(۱) در مورد اقلام سرمایه ای غیر نقدی خارجی موضوع بندهای ب و ج فوق (شامل ماشین آلات، تجهیزات، ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله، مواد اولیه افزودنی و کمکی) وزارت بازرگانی پس از اعلام موافقت سازمان با ورود اقلام سرمایه‌ای غیر نقدی خارجی، نسبت به ثبت سفارش آماری و اعلام مراتب به گمرک نیز بخط جهت ارزشیابی و ترجیح اقلام واردہ اقدام کند.

ارزشیابی گمرک در خصوص بهای اقلام واردہ، به عنوان ارزشیابی قابل قبول تلقی شده و به درخواست سرمایه گذار، مبلغ ارزشیابی مندرج در پروانه ورودی به اضافه هزینه های حمل و نقل و بیمه به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و از تاریخ ترخیص تحت پوشش قانون قرار می گیرد. در صورت وجود اختلاف بین ارزشیابی گمرک قیمت مندرج در فهرست تفصیلی مصوب هیات ارزشیابی گمرک ملاک ثبت سرمایه خارجی در سازمان و اداره کل ثبت شرکت ها و مالکیت صنعتی قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- وزارت بازرگانی و سازمان مکلفند ظرف مدت یکماه از تاریخ تصویب این آیین نامه نسبت به تهیه فرم ویژه ای برای ثبت سفارش آماری اقلام سرمایه غیرنقدی خارجی موضوع این بند اقدام و بر آن اساس عمل نمایند.

تبصره ۲- گمرک ایران مکلف است ارزشیابی بهای ماشین آلات و تجهیزات دست دوم مربوط به سرمایه گذاری های خارجی را به قیمت دست دوم انجام دهد.

تبصره ۳- چنانچه مشخص شود که سرمایه خارجی غیر نقدی واردہ به کشور ناقص، معیوب، غیر قابل استفاده و یا با مشخصات اظهار شده در فهرست تاییده شده توسط هیات منطبق نمی باشد موضوع در هیات مطرح و ارزش آن قسمت از کالای واردہ که مورد تایید هیات قرار نگیرد از حساب سرمایه واردہ کسر خواهد بود.

(۲) در مورد اقلام سرمایه ای موضوع بند د ماده (۱) قانون (شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علایم تجاری و خدمات شخصی) سازمان پس از انجام بررسی های لازم، گزارش مربوط به ایفای تعهدات قراردادی موضوع قراردادهای فن آوری و خدمات را در هیات مطرح می کند و وجهه تایید شده در چارچوب دستورالعملی که هیات تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رساند، توسط هیات به عنوان سرمایه خارجی ثبت و تحت پوشش قرار می گیرد.

فصل ششم: مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه

ماده (۱۷) کلیه درخواست هایی که منجر به انتقال سرمایه، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع قانون می شود. باید مستند به گزارش موسسه حسابرسی عضو جامعه حسابرسان رسمی ایران باشد. اینگونه انتقالات پس از کسر کسورات قانونی به میزانی که موسسه حسابرسی یاد شده تایید می کند، میسر است.

ماده ۱۸) انتقال اصل، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع سرمایه گذاری های بند الف ماده (۲) قانون به صورت ارز و یا به درخواست سرمایه گذار خارجی، از طریق صدور کالای مجاز صورت می پذیرد. خروج سرمایه و مناقع مربوط به سرمایه گذاری های موضوع بند ب ماده (۳) قانون از طریق ارز خاص از صادرات محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارایه خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا صادرات سایر کالاهای مجاز انجام می پذیرد. هیات بر اساس گزارش موسسه حسابرسی پیرامون آخرين وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه ای متعلق به سرمایه گذار خارجی، مجوز خروج وجود مربوط در هر مورد را صادر می کند.

تبصره: در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند ب ماده (۳) قانون، چنانچه در نتیجه عدم امکان صادرات به نظر هیات تامین ارز برای انتقالات مورد نظر، میسر و ضروری تشخیص داده شود، ارز مورد نیاز از طریق نظام بانکی تامین می شود.

ماده ۱۹) چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند ب و یا ج ماده (۱۷) قانون شود، مجوز مذکور در حکم مجوز صادرات می باشد و بنگاه سرمایه پذیر می تواند ارز حاصل از صادرات خود را در یک حساب امانی نزد یکی از بانک های داخلی و یا خارجی واریز کرده و در حد مصارفی که در مجوز سرمایه گذاری تعیین شده است، مستقیماً از آن برداشت و به سرمایه گذار خارجی پرداخت کند. هر گونه مازاد ارز نسبت به مصارف قابل برداشت، نیز مشمول مقررات ارزی کشور است. در هر صورت بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر مکلف است پس از پرداخت وجود مربوط ضمن ارایه گواهی انجام صادرات، مراتب را کتاباً به اطلاع سازمان برساند.

ماده ۲۰) ارز حاصل از صادرات سرمایه گذاری های خارجی درحدود مصارف تعیین شده از سوی هیات از شمول هر گونه مقررات محدودکننده صادرات مقررات ارزی از جمله سپردن تعهد برای بازگشت ارز حاصل از صادرات به کشور بر اساس مقررات دولتی موجود و یا آنچه در آینده جاری می شود، معاف است.

ماده ۲۱) در صورت وجود محدودیت قانونی و یا اعمال شده از سوی دولت که در نتیجه آن بنگاه های اقتصادی سرمایه زیر نتوانند تولیدات خود را صادر نمایند، مادام که محدودیت قانونی و یا تصمیم دولت برای عدم انجام صادرات جاری است. بنگاه های مذبور اجازه دارند تولیدات خود را در بازار داخلی به فروش رسانده و در مقابل تامین

معادل ریالی مصارف ارزی مندرج در مجوز سرمایه گذاری، ارز مورد نظر را از نظام بانکی خریداری و منتقل کرده و یا مبادرت به صدور کالاهای مجاز نمایند.

ماده ۲۲) وجود قابل انتقال موضوع قانون پس از تایید هیات توسط سرمایه گذار خارجی از سیستم بانکی خریداری و حواله می شود و بانک مرکزی ارز لازم بدین منظور را در اختیار نظام بانکی قرار خواهد داد.

ماده ۲۳) هر گاه سرمایه گذار خارجی نحوه وجوه قابل انتقال را ظرف مدت شش ماه از تاریخ خاتمه انجام تشریفات اداری مربوط به خارج انتقال دهد، وجوه مذبور از شمول قانون خارج می شود. استمرار شمول قانون بر وجوه مذبور با تایید هیات امکان پذیر است.

ماده ۲۴) سرمایه گذار خارجی در صورت تمایل می تواند تمام یا قسمتی از مبالغ قابل انتقال ناشی از موارد (۱۴)، (۱۵) و (۱۶) قانون را با اجازه هیات به افزایش سرمایه گذاری خود در همان بنگاه اختصاص دهد و یا پس از طی تشریفات قانونی برای اخذ مجوز سرمایه گذاری، صرف سرمایه گذاری جدید کند.

ماده ۲۵) دولت با رعایت اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تعیین حدود و نوع تعهدات قابل پذیرش موضوع تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون را به وزیران عضو شورای عالی سرمایه گذاری تفویض می کند. هیات مجاز است میزان خسارت حاصل از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقنامه های مالی مربوط را تا سقف تعهدات حال شده در محدوده تعهدات قابل پذیرش از سوی شورای عالی سرمایه گذاری که در مجوز سرمایه گذاری قید گردیده است، تعیین کند.

ماده ۲۶) هر گاه سرمایه گذار خارجی، سرمایه گذاری خود در ایران را بیمه کند و به موجب مفاد بیمه نامه، به واسطه پرداختی که بابت خسارت ناشی از خطرات غیر تجاری به سرمایه گذار صورت گرفته، موسسه بیمه، جانشین سرمایه گذارشود، جانشین از همان حقوق وی برخوردار است که به واسطه آن پرداخت خسارت صورت گرفته است. این جانشینی، واگذاری سرمایه محسوب نخواهد شد مگر اینکه حسب مورد، ماده (۴) و یا (۱۰) قانون رعایت شده باشد.

فصل هفتم: مقررات عمومی

ماده ۲۷) سرمایه‌گذار خارجی مکلف است از تاریخ ابلاغ مجوز سرمایه‌گذاری طی مدت مشخصی که به اقتضای شرایط طرح مورد سرمایه‌گذاری توسط هیات تعیین می‌شود، مبادرت به ورود بخشی از سرمایه خود به کشور- که حاکی از عزم سرمایه‌گذار به اجرای طرح می‌باشد- بکند. در صورتی که سرمایه‌گذار در طی مدت مشخص شده مبادرت به ورود بخشی از سرمایه به کشور نکند و یا با ارایه دلایل قانع کننده نسبت به تمدید مدت اقدام نکند، مجوز سرمایه‌گذاری وی باطل شده تلقی خواهد شد.

ماده ۲۸) سرمایه‌گذار خارجی موظف است هر گونه تغییر در نام شکل حقوقی تابعیت و تغییرات بیش از ۳۰ درصد در مالکیت خود را به اطلاع هیات برساند.

ماده ۲۹) در مواردی که انجام سرمایه‌گذاری خارجی منجر به تشکیل شرکت ایرانی شود، تمکل زمین به نام شرکت متناسب با طرح سرمایه‌گذاری به تشخیص سازمان مجاز است.

ماده ۳۰) دستگاه‌های اجرایی نیز بخط از جمله وزارت امور خارجه، وزارت کشور، وزارت کار برای سرمایه‌گذاران، مدیران، کارشناسان خارجی و بستگان درجه یک آنها در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های مشمول قانون، بر اساس درخواست سازمان اقدام نمایند. وزارت امور خارجه مکلف است درخصوص روایید ورود حسب مورد به شرح زیر اقدام کند:

الف) وزارت امور خارجه با تایید سازمان مجوز صدور روایید کثیر المسافره سه ساله با حق ورود و اقامت سه ماه در هر بار برای هر فرد را به نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ابلاغ کند.

ب) افراد معرفی شده پس از ورود به کشور می‌توانند با مراجعه به اداره گذرنامه و روایید وزارت امور خارجه و ارایه تاییده سازمان اجازه اقامت خود را به مدت یکسال تمدید نمایند. تمدید اقامت به صورت درج مهر کثیر المسافره با اعتبار تکساله صورت می‌پذیرد تا فرد موظف به اخذ روایید رفت و برگشت نشود.

ماده ۳۱) مسئولیت سازمان در قبال انتشار عمومی اطلاعات موضوع ماده ۲۱ قانون در حدود اطلاعاتی است که در عرف تجاری قابل انتشار باشد تشخیص قابل انتشار بودن اطلاعات به عهده هیات است.

ماده ۳۲) سازمان و هیات مجازند برای انجام وظایف و تکالیف مقرر در قانون و این آیین نامه حسب مورد از خدمات تخصصی، حرفه‌ای و مشاوره‌ای موسسات حسابرسی

عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و سایر موسسات خصوصی و تعاونی واجد شرایط استفاده کند.

ماده (۳۳) کلیه مقررات مذکور در مصوبه های هیات وزیران در مورد سرمایه گذاری خارجی که مغایر با مفاد این آیین نامه است. از تاریخ لازم الاجرا شدن این آیین نامه لغو می شود.

بخش ها و زیربخش های موضوع د ماده (۲)

قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

بخش	زیر بخش
کشاورزی	● زراعت و باغداری ● دام و طیور پرورش کرم ابریشم زنبور عسل، شکارچنگل و مرتع ● ماهیگیری و پرورش آبزیان
معدن	● نفت خام و گاز طبیعی(اکتشاف، استخراج و انتقال) ● سایر معادن (اکتشاف و استخراج و فرآوری)
تامین آب، برق و گاز	● جمع آوری، تصفیه، تامین، انتقال و توزیع آب و فاضلاب ● تولید، انتقال و توزیع برق ● پالایش و توزیع گاز طبیعی
ساختمان	● ساخت زیر بنها ● ساختمان و مسکن ● مصالح ساختمانی
خدمات	● خدمات مالی (بیمه، بانک و....) ● گردشگری ● امور عمومی ● خدمات شهری ● آموزش و پژوهش ● سایر خدمات (مهندسی، طراحی و.....)
صنعت	● صنعت مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات ● صنایع نساجی، پوشاک و چرم ● صنایع سلولزی (چوب، کاغذ و...)، چاپ و نشر ● صنایع شیمیایی، فرآورده های نفتی، لاستیک و پلاستیک ● صنایع محصولات کانی غیر فلزی به جز نفت و ذغال سنگ

• صنایع فلزات اساسی • صنایع ماشین آلات و تجهیزات و ابزار و محصولات فلزی • صنایع تجهیزات حمل و نقل و خودروسازی • صنایع ماشین آلات و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (رادیو و تلویزیون و دستگاه ها و وسایل ارتباطی) • صنایع ابزار پزشکی، اپتیکی و ابزار دقیق • بازیافت	
• حمل و نقل راه آهن، جاده ای، لوله ای، آبی، هواپی • خدمات پشتیبانی • پست و مخابرات	حمل و نقل و ارتباطات

دوشیزه، های سمع طایه گذاری خارجی، و پنجه، کو و نسبه‌ساخت قاتا، اینها در حصار چوب قانون نشووند و حسابت سمع طایه گذاری خارجی،

تعاریف:

سرمایه گذاری مستقیم خارجی: عبارت است از مشارکت حقوق سرمایه گذار خارجی در یک شرکت ایرانی موجود یا جدید.

ترتیبات قراردادی: مجموعه روش‌هایی است که طی آن استفاده از سرمایه خارجی صرفاً توافقات قراردادی فی مابین طرفین قرارداد می‌باشد.

ساخت، بهره برداری و واگذاری: سرمایه گذار خارجی طبق توافقات قراردادی با طرف ایرانی، منابع مالی نقدی و غیر نقدی اجرای طرح مورد سرمایه گذاری را با مسئولیت خود و از طریق تشکیل شرکت ایرانی و یا تاسیس شعبه خود در ایران به عنوان شرکت پروژه (Project Company)، تدارک کرده و حسب مورد مبادرت به ساخت یا بهره برداری از طرح می‌کند. روش‌های BOT بسیار متنوع بوده و هر کدام از ویژگی‌های خاصی برخوردارند.

بیع متقابل: سرمایه گذار خارجی منابع مالی نقدی و غیر نقدی را برای ایجاد، توسعه و یا نوسازی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر در اختیار بنگاه قرار می‌دهد و برگشت سرمایه به صورت کالاها و خدمات تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا سایر کالاها تسویه می‌شود.

مشارکت مدنی: ترتیبات قراردادی برای انجام فعالیت مشترکی که بدون تشکیل شخصیت حقوقی (شرکت) صورت می‌گیرد و منافع سرمایه گذاری و نحوه انتفاع هر یک از طرفین مشارکت که در قرارداد مقرر گردیده، قابل برداشت است. مشارکت مدنی شامل کلیه اشکال دیگر کسب و کار است که در آن سرمایه گذار خارجی بدون تشکیل شرکت، در منافع حاصل از سرمایه گذاری ذینفع می‌شود. در هر حال سوابق مالی مربوط به مشارکت، در دفاتر یکی از طرفین مشارکت در ایران ثبت و ضبط می‌شود.